

[Undervisningsministeren.]

ten har ogsaa her gode økonomiske Grunde til at kræve en Begrænsning. Jeg synes da, det er en ligefrem Ting, at Staten siger: De 450 Læreres Uddannelse kan besørges af 15 Seminarier, og det kan ske, uden at Uddannelse i nogen Henseende lider derunder. Følgelig vil vi kun opretholde 15 Seminarier.“

Og lidt længere nede mod Slutningen af sin Artikel skriver han:

„Den eneste rationelle Vej til en Begrænsning af Lærertilgangen er da efter min Mening, at man nedlægger Seminarier og derved sparer de Penge, som det koster at holde overflødige Seminarier i Drift.“

Og han regner de aarlige Besparelser ud til en Sum af mellem $\frac{1}{4}$ og $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Jeg kan slutte mig til Hr. Byskovs Betragtninger. Jeg vil ikke binde mig bestemt til det Tal, han nævner for Besparelserne, men Udvalget skal faa nærmere Oplysninger i saa Henseende.

Til Slut vil jeg kun sige, at man maaske fra visse Sider i Dag eller ved første Behandling kunde spørge mig, hvorledes dette Lovforslag om Nedlæggelse af tre Seminarier nu staar i Forhold til det Skolelovsforslag, jeg havde den Ære at fremsætte i Onsdags, for dèr foreslaas der jo en Reform, en Udvidelse af Folkeskolen. En Nedsættelse af Klassekvotienten, en Udvidelse af Timetallet og eventuelt Oprettelse af et ottende Skoleaar, alt dette kunde man tænke sig vilde dog i væsentlig Grad bidrage til at nedsætte Arbejdsløsheden blandt Lærerne. Det er jo ogsaa rigtigt, at forelaa der ikke andre Omstændigheder, saa vilde det virkelig være en radikal Reform paa dette Punkt, naar vi udvider Folkeskolens Undervisning, udvider Undervisningspligten med et Aar, eller i hvert Fald gør denne Udvidelse mulig. Naar vi nedsætter Klassekvotienten og udvider Timetallet, kommer bort fra hver anden Dags Skoleundervisning og gaar over til Hverdagsskole paa Landet o. s. v., o. s. v., vil der blive Brug for adskilligt flere Lærerkrefter. Ja, man kunde mene, at hele Spørgsmaalet egentlig var løst, hvis mit Forslag om en Folkeskolereform snarest muligt kunde gennemføres, hvad jeg naturligvis maa haabe. Men det er dog ikke Tilfældet, for som jeg sagde ved Forelæggelsen, og som det fremgaar af Bemærkningerne og af den Statistik, der ledsager Forslaget, gaar vi ind i et Tiaar, hvor vi sikkert kan regne med en meget væsentlig Nedgang i Børnetallet.

Maa jeg her benytte Lejligheden til at rette en Trykfejl i Lovforslaget om Folke-

skolen — hvad jeg glemte i Onsdags. Fejlen fandtes ikke i mit Foredrag, dèr nævnte jeg de rigtige Tal, men jeg har bagefter set, at ved en eller anden mærkelig Fejltagelse er der blevet en dobbelt Trykfejl i Bemærkningerne, idet der staar, at det Tal, hvormed Børnetallet i de kommende 6 Aar kan ventes at gaa ned, vil blive 47 000. Men det er, som det fremgaar af selve Tallene for 1934—39, kun 43 000, og Tallet svarer derfor heller ikke til 1 300 Klasser, men kun til 1 200 Klasser. De rigtige Tal meddelte jeg i min Forelæggelsestale, som det ogsaa fremgaar af Fortrykket, og jeg benytter nu Lejligheden til at gøre opmærksom paa denne Trykfejl i selve Forslaget.

Det vil altsaa sige, at vi vel faar Brug for flere Lærere, hvis Skolereformen snarest gaar igennem, men at paa den anden Side Børnetallet samtidig synker, saa jeg tror, det virkelige Forhold vil blive det, at Skolereformens, den store Skolelovs Gennemførelse væsentlig vil betyde, at vi i det kommende Tiaar kan bevare status quo i Retning af Nyansættelser af Lærere i Folkeskolen. Men dertil kommer jo, at den store Skolereform er beregnet paa en Gennemførelsestid af ca. 10 Aar. Selv om den altsaa blev hurtigt behandlet her i Rigsdagen, hvad jeg meget maatte ønske, saa vil der gaa en halv Snes Aar med Gennemførelsen, saa jeg tror ikke, at Forelæggelsen af Lovforslaget om Folkeskolen, hvor betydningsfuldt jeg end anser det for at være, i mindste Maade vil gøre det mindre nødvendigt, at vi skrider til Foranstaltninger som de i Dag foreslaaede.

Jeg har altsaa oplyst om, hvad der er foretaget — jeg benyttede Lejligheden til ogsaa at nævne det for Akademikernes Vedkommende —, jeg har vist, hvad der er foretaget for Lærernes Vedkommende, og jeg forelægger nu dette Lovforslag om Nedlæggelse af 3 Seminarier under de Forhold, som jeg her kort har skitseret, og anmoder det høje Ting om en velvillig og helst hurtig Behandling af Lovforslaget.

Første Næstformand (Vanggaard):
Eksemplarer af det nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt til Tingets Medlemmer.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Anden Behandling af Forslag til Lov om Mægling i Arbejdsstridigheder.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1087; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 317).